

7.

De två systrarna.

Lappträsk, Ö. N.

a) Lappträsk.

1. Där bodde en bonde up - på en ö, Ty Dannemark ligger så
 vi - da; Han ha - - de två döttrar och bägge var de mö. De
 rodde uppå sjön*) med de å - ror.

*) I en annan uppteckning från Lappträsk: De rodde uppå sjön utan åror.

2. Systemen sade till systemen sin,
Ty Dannemarken ligger så vida:
„Vi ska till sjöstrand och tvätta våra ben.“
De rodde uppå sjön med de åror.
3. Den yngre hon satte sig ut på en sten,
Där stufvade den äldre den yngre uti sjön.
4. „Och käraste du min syster, du hjälp mig i land,
Dig så vill jag gifva mina guldringar fem.“
5. „Din guldringar fem dem får jag väl ändå,
Men aldrig skall du mer på Guds gröna jorden gå.“
6. „Och käraste du min syster, du hjälp mig i land,
Dig så vill jag gifva mitt guldbälte röd.“
7. „Ditt guldbälte röd det får jag väl ändå,
Men aldrig skall du mer på Guds gröna jorden gå.“
8. „Och käraste du min syster, du hjälp mig i land,
Dig så vill jag gifva min guldkrona röd.“
9. „Din guldkrona röd den får jag väl ändå,
Men aldrig skall du mer på Guds gröna jorden gå.“
10. „Och käraste du min syster, du hjälp mig i land,
Och dig så vill jag gifva min unga fästeman.“
11. „Din unga fästeman den får jag väl ändå,
Men aldrig skall du mer på Guds gröna jorden gå.“
12. Det bodde en spelman invid den strand,
Han såg ut på sjön hvar liket sam.
13. På stranden unga jungfrun upp han tar,
Och gör utaf henne en harpa så rar.
14. Han tar den jungfruns snöhvita bröst,
Den harpan månd klinga med ljufvelig röst
15. Så tog han den jungfruns fingrar små,
Och gjorde i harpan skrufvar därå.

16. Så tog han den jungfruns gullgula hår,
Och gjorde harposträngar därå.
17. Första gången han på harpan slog,
Så blekna bruden på bägge sina kind.
18. Andra gången han på harpan slog,
Så knicknade bruden till golfvvet ned.
19. Tredje gången han på harpan slog,
Ty Dannemarken ligger så vida,
Så remnade murarna och fönstret sprang.
De rodde uppå sjön med de åror.